

[Wilhelm.]

for kollegiebyggeri, halvering af den statslige finansieringsandel, adgangsregulering til de højere uddannelser, adgangsregulering til gymnasiet, nedlæggelse af Sydjysk universitetscenter, afvikling af Det nødvendige Seminarium. Det er stort set, hvad tinget har beskæftiget sig med på uddannelsesområdet, og det i en situation, hvor de unges muligheder for erhvervsarbejde er håbløse, og hvor det er klart, at den langvarige strukturarbejdsløshed især vil ramme uddannede.

Eller boligområdet. Det første udspil kom fra venstre, der foreslog salg af de almennyttige boliger som ejerlejligheder. Så har der været alle hånde initiativer til gunst for selvejerne: aftrapning af grundskylden, højere standardfradrag, større skattefordel, begrænsning af den skattemæssige lejeværdi, fastlåsning af boliggiften trods værdistigningerne, skattelempelser for fritidshuse, neutralisering af 16. alm. vurderings resultat, overgang til kontantvurdering osv. Heroverfor står, når det gælder lejerne: nye huslejestigninger, aftrapning af rentesikringen til trods for lønstoppet, udhuling af bolig-sikringen, dog med indførelse af pristalsregulering af de således udhulede skalaer, krav om brandsikring, som selvfølgelig skal betales af lejerne, og sidst, men størst, ejerlejlighedsforliget, som betyder milliardgevinster til ejerne og snart vil gøre det praktisk taget umuligt for de økonomisk dårligst stillede at få tag over hovedet til en overkommelig pris.

Hertil kommer for nybyggeriet stadig en kraftig reduktion i forhold til det mulige boligbyggeri, stadig intet for at sikre den i forvejen helt urimeligt barberede kvota på 8.000 almennyttige boliger, kunstigt stimulerede rentestigninger, som blot siden efteråret har betydet huslejestigninger i nybyggeriet på ca. 20 pct. eller en stigning på omkring 800 kr. om måneden for en 100 m² understøttet udlejningslejlighed, en politik med hensyn til nybyggeriet, som yderligere sikrer galoperende huslejeudvikling og kapitalgevinster i det gamle byggeri.

På det retlige område: anslag over en bred front mod almindelige demokratiske rettigheder, først og fremmest vendt mod lønarbejdernes ret til og muligheder for at forsvare sig mod underbetaling og skruet-

brækkeri i en situation, hvor et sådant for-svar på grund af systemets krise er mere nød-vendigt end i mange, mange år, forslag om kriminalisering af hævdvundne faglige kamp-midler såsom blokade, forslag om kriminali-sering af fagbevægelsens støtte til organisa-tioner m.v., forslag om ulovliggørelse af overenskomstaftaler, der sikrer ansættelse af den organiserede arbejdskraft, krav om strejkeforbud på hospitaler, krav om for-handling inden strejke, hvilket i realiteten er en slags tvungen voldgift, forbud mod lønarbejdernes forsøg på at forsvare deres tilgodehavender i firmaer under likvidation, som forsøger at afhænde værdierne.

Det meste på det retlige område har så-ledes direkte rettet sig mod lønarbejderne som lønarbejdere. Anslagene har dog også strakt sig til retssikkerheden i almindelighed og i bredeste forstand. Regeringens forslag til retsplejelov indebærer en næsten ube-grænset styrkelse af systemet over for den enkelte, specielt i politiske retssager.

Sideløbende er der foregået en systema-tisk undergravelse af retssikkerheden, uden at det knytter sig til egentlige forslag eller beslutninger. Faglige blokader er reelt gjort ulovlige, uden at retsgrundlaget er ændret med et komma. Regeringen og hele den borgerlige fløj har stemt imod et forslag om, at man i hvert fald ikke kunne bulldoze Chri-stiania, før retssagen var afsluttet. Regerin-gen har, hvilket aldrig er sket tidligere, næg-tet flere hundrede studerende den almindelig-t gældende ret til at udskyde eksamen et halvt år og bortvist dem. Regeringen og he-le den borgerlige fløj har stemt imod et for-slag om, at omstændighederne omkring uro-patroljens skyderi i Christiania blev under-søgt til bunds og af andre end politiet selv. Regeringen har påberåbt sig evangelisternes ophavsret for at foregive et juridisk grund-lag for et rent politisk indgreb. Regeringen er begyndt at foretage udnævnelser på de højere læreanstalter på tværs af fagrådenes indstilling.

Som i andre kapitalistiske lande har det vist sig, at almindelige borgerlige rettigheder og retsbevidsthed ikke er funderet stærkt nok til at kunne stå sig under systemets krise. Hermed er ikke sagt, at det ikke kan blive langt værre, blot at tendensen allerede er klar og tydelig.

Kulturelt er der et enkelt fremskridt at